ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Michala Mazance a soudců Mgr. Petry Weissové a JUDr. Miloslava Výborného v právní věci žalobkyně: **Z. Š.**, zastoupená Mgr. Jiřím Janíkem, advokátem se sídlem Lidická 613, Frýdek-Místek, proti žalovanému: **Městský úřad Frýdlant nad Ostravicí**, se sídlem Náměstí 3, Frýdlant nad Ostravicí, o žalobě na ochranu před nezákonným zásahem, v řízení o kasační stížnosti žalobkyně proti usnesení Krajského soudu v Ostravě ze dne 27. 10. 2016, čj. 22 A 61/2016-21,

takto:

I. Kasační stížnost **se zamítá.**

II. Žalobkyně **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

III. Žalovanému **se nepřiznává** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

Odůvodnění:

Úvod:

Městský úřad Frýdlant nad Ostravicí, odbor regionálního rozvoje a stavebního úřadu, sdělil zhotoviteli, že ke stavbě „X, vedení VN“ nepotřebuje rozhodnutí o umístění stavby, územní souhlas, stavební povolení ani ohlášení. Žalobkyně nesouhlasila s posouzením, ani se stavbou samotnou. Sdělení považovala za nezákonný zásah do svých vlastnických práv, a proto se obrátila žalobou na krajský soud. Ten ji odmítl jako opožděnou. Proti tomuto rozhodnutí brojí žalobkyně kasační stížností.

Nejvyšší správní soud se musel zabývat včasností podání zásahové žaloby.

I.

[1] Na pozemku žalobkyně stojí vedení vysokého napětí. Městský úřad Frýdlant nad Ostravicí jako příslušný stavební úřad obdržel od společnosti ČEZ Distribuce a.s. ohlášení stavby – stavební úpravy „X, vedení VN“. Stavební úřad vydal 9. 6. 2014 sdělení, ve kterém uvedl, že stavba nevyžaduje vydání rozhodnutí o umístění stavby, ani územní souhlas a jde o stavbu, která nevyžaduje vydání stavebního povolení, ani ohlášení.

[2] Žalobkyně podala městskému úřadu žádost o opatření, v níž uvedla, že stavba vyžaduje stavební povolení nebo ohlášení. Úřad provedl kontrolní prohlídku na místě a poté žalobkyni vyjádřením z 8. 6. 2015 oznámil, že tuto věc vyřešil sdělením z 9. 6. 2014 a že stavba není v rozporu s dokumentací. Žalobkyně 7. 7. 2015 reagovala na vyjádření a polemizovala s jeho závěry. Dne 4. 4. 2016 žalobkyně obdržela na žádost kopii sdělení z 9. 6. 2014.

II.

[3] Žalobkyně podala žalobu na ochranu před nezákonným zásahem žalovaného u Krajského soudu v Ostravě. Za zásah považovala sdělení z 9. 6. 2014, jímž došlo k zásahu do jejích vlastnických práv.

[4] Krajský soud žalobu odmítl. Uvedl, že žaloba byla podána opožděně. Ze správního spisu zjistil, že o napadeném sdělení a jeho obsahu byla žalobkyně informována sdělením z 8. 6. 2015, na které výslovně reagovala podáním ze 7. 7. 2015, v němž sdělení cituje. Žaloba byla odeslána 3. 6. 2016, což je zjevně po dvouměsíční lhůtě.

III.

[5] Žalobkyně (stěžovatelka) napadla usnesení krajského soudu kasační stížností opírající se o důvody uvedené v § 103 odst. 1 písm. a), d) a e) s. ř. s.

[6] Namítá, že rozhodující pro určení počátku běhu lhůty k podání žaloby je převzetí sdělení z 9. 6. 2014 (jeho kopie) dne 4. 4. 2016. Sdělení žalovaného z 8. 6. 2015 považuje za nekonkrétní a neúplnou informaci. Tím, že nebylo řešeno meritum věci, byla stěžovatelce odepřena soudní ochrana. Tvrdí, že krajský soud zaměňuje spisové značky a jeho rozhodnutí je nepřezkoumatelné.

[7] Stěžovatelka navrhla, aby Nejvyšší správní soud zrušil usnesení krajského soudu a věc mu vrátil k dalšímu řízení.

IV.

[8] Žalovaný ve vyjádření ke kasační stížnosti uvedl, že se ztotožňuje se závěry krajského soudu o opožděnosti žaloby. Navíc vydáním sdělení z 9. 6. 2014 nemohl nezákonně zasáhnout do vlastnických práv stěžovatelky.

[9] K tomu stěžovatelka dne 25. 4. 2017 uvedla, že v žádosti ze 7. 7. 2015 jen citovala z přípisu krajského úřadu z 9. 6. 2015. Prostý odkaz žalovaného na uvedený přípis

krajského úřadu nesvědčí o tom, že se fakticky dozvěděla o konkrétním obsahu celé písemnosti žalovaného z 9. 6. 2014.

V.

[10] Kasační stížnost má požadované náležitosti, byla podána včas a osobou oprávněnou. Nejvyšší správní soud proto posoudil důvodnost kasační stížnosti v mezích jejího rozsahu a uplatněných důvodů a zkoumal přitom, zda napadené rozhodnutí netrpí vadami, k nimž je povinen přihlédnout z úřední povinnosti (§ 109 odst. 3, 4 s. ř. s.).

[11] Kasační stížnost není důvodná.

[12] V řízení o kasační stížnosti má stěžovatelka za to, že krajský soud neměl odmítnout její žalobu, jelikož ji podala včas. Za rozhodný okamžik pro počátek běhu lhůty považuje 4. 4. 2016, kdy obdržela kopii sdělení z 9. 6. 2014. Rozhodnutí považuje za nepřezkoumatelné a trpící vadou nezákonnosti.

[13] Nejvyšší správní soud se nejprve zabýval nepřezkoumatelností usnesení, a to jak z úřední povinnosti, tak i k námitce stěžovatelky. Pokud by shledal usnesení v celém rozsahu nepřezkoumatelným, nemohl by posuzovat další kasační námitky stěžovatelky. Nepřezkoumatelnost měla spočívat v tom, že krajský soud zaměnil spisové značky.

[14] Nejvyšší správní soud nepřezkoumatelnost usnesení krajského soudu neshledal. Krajský soud náležitě odůvodnil, proč žalobu považuje za opožděnou. Co se záměny spisových značek týče, jedná se o zjevnou písařskou chybu v odůvodnění (záměna MUFO_S 3858/2015 za MUFO_S 3585/2015), která nečiní usnesení nesrozumitelným, a proto nemá na přezkoumatelnost vliv. Čísla jednací uvádí krajský soud správně a nepřiřazuje jim špatné spisové značky, jak se domnívá stěžovatelka.

[15] Závěr krajského soudu o opožděnosti žaloby je správný. Sdělení městského úřadu pojmově mohlo představovat jednorázový zásah do práv stěžovatelky, proto jí lhůta i přes trvání důsledků mohla uplynout; je totiž třeba rozlišovat mezi trváním zásahu a trváním jeho důsledků (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 13. 1. 2016, čj. 1 As 232/2015-44). Pro počátek běhu lhůty je rozhodný okamžik, kdy se osoba dozví o zásahu do svých práv. Pro zachování žalobní lhůty však není nutná znalost všech prvků nezákonného zásahu (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 29. 6. 2011, čj. 5 Aps 5/2010-293).

[16] Stěžovatelka se dozvěděla o údajném zásahu sdělením z 8. 6. 2015. Není podstatné, kdy obdržela kopii listiny, jejíž obsah považuje za nezákonný zásah, pokud skutkové okolnosti znala. Sdělení z 8. 6. 2015 obsahuje popis okolností, v nichž stěžovatelka spatřuje nezákonný zásah; je tu jeho podstatný obsah, odkaz na právní úpravu a identifikace sdělení z 9. 6. 2014. Samotná listina z 9. 6. 2014 pak neobsahuje zásadní nové informace, z nichž by stěžovatelka mohla teprve dovozovat existenci nezákonného zásahu. Stěžovatelka na sdělení z 8. 6. 2015 reagovala podáním z 7. 7. 2015, kde jej cituje. Proto v této době musela vědět o jeho obsahu, a tedy i o věcném obsahu sdělení z 9. 6. 2014. Jak správně uvedl krajský soud, nejpozději od 7. 7. 2015 počala plynout

subjektivní lhůta k podání žaloby (§ 84 odst. 1 s. ř. s.). Tu stěžovatelka podala k poštovní přepravě až 3. 6. 2016. Žaloba je tak zjevně opožděná.

[17] Krajský soud žalobu správně odmítl dle § 46 odst. 1 písm. b) s. ř. s. Není pravda, že tím stěžovatelce odepřel ústavně zaručenou soudní ochranu. Ta není bezbřehá, ale ústavně konformním způsobem omezena zákonem, v tomto případě lhůtou pro podání žaloby, kterou zákonodárce sleduje legitimní cíl právní jistoty a stability právních vztahů.

VI.

[18] Nejvyšší správní soud neshledal kasační stížnost důvodnou, proto ji zamítl (§ 110 odst. 1 s. ř. s.).

[19] O náhradě nákladů řízení o kasační stížnosti Nejvyšší správní soud rozhodl podle § 60 odst. 1 věty první s. ř. s. za použití § 120 s. ř. s. Stěžovatelka nebyla v řízení o kasační stížnosti úspěšná, proto nemá právo na náhradu nákladů řízení. Žalovanému, jemuž by jinak právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti příslušelo, soud náhradu nákladů řízení nepřiznal, neboť mu v řízení o kasační stížnosti žádné náklady nad rámec běžné úřední činnosti nevznikly.

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně 29. června 2017

JUDr. Michal Mazanec
předseda senátu